

**Sygn. akt. I C 2250/14-upr.**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Dagmara Nieścierowicz

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa (...) **S.A. w W.**

przeciwko **M. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. M. na rzecz strony powodowej (...) **S.A. w W.** kwotę 2 171,84 zł (słownie: dwa tysiące sto siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od 05 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 700 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 2250/14-upr

## UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. w dniu 05-08-2014r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. M. o zapłatę kwoty 2 171,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zawarł z pozwaną umowy ramowej pożyczki zawartej w drodze elektronicznej, której pozwany nie wykonał. Na kwotę dochodzona pozwem składa się z 1 500,00 zł kwoty kapitału, 390,00 opłaty przygotowawczej, 45,00 zł opłaty administracyjnej, 198, zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne.

Postanowieniem z dnia 16-10-2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. VI Nc-e 1137435/14 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. (k.-7)

Powód uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymał pozew w całości przedkładając ksero umowy pożyczki, wezwań do zapłaty i wypowiedzenia umowy.

Pozwana M. M. na rozprawie w dniu 17-03-2014 roku oświadczyła, że posiada wskazane w pozwie zadłużenie, którego zamierza jak najszybciej spłacić.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Powód (...) S.A. w W. w dniu 08-04-2014r. zawarła z pozwaną M. M. umowę pożyczki. Zgodnie z umową powód przyznał pozwanej pożyczkę w kwocie 1 500,00 zł. Dzień spłaty pożyczki wraz z opłatą przygotowawczą 390,00 zł i opłatą administracyjną wysokości 15 zł za każdy miesiąc pożyczki został określony na 08-11 2014 r, zaś całkowita kwota do zapłaty na 2 040,13 zł. W § 13 umowy strony zapisały zasady postępowanie w przypadku niespłacania pożyczki: Pożyczkobiorca zostanie obciążony kosztami wezwania do zapłaty w następującej wysokości:

- 1) 25 zł za pierwszy monit,
- 2) 49 zł za wezwanie do zapłaty,
- 3) 49 zł za ostateczne wezwania do zapłaty
- 4) 75 zł za przekazanie sprawy do postępowania windykacyjnego

[ bezsporne, umowa pożyczki k 16-22 ]

Pozwana pożyczki nie spłaciła. Powód obciążył pozwaną kwotą 198, zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne

[ bezsporne ]

#### **Sąd zważył, co następuje:**

Uprawnienie żądania przez powoda roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem wynika z zawartej przez pozwaną umowy pożyczki z dnia 08-04-2014r.

Wysokość dochodzonej kwoty, ani warunki umowy nie były między stronami sporne.

Z oświadczenia pozwanej złożonego na rozprawie w dniu 17-03-2015 roku wynika jednoznacznie, że nie kwestionuje ona w ogóle roszczenia powoda, potwierdzając saldo zadłużenia (art. 229 k.p.c.). Zgodnie z dyspozycją przepisu, skutkiem przyznania niebudzącego wątpliwości, jest wyłączenie obligatoryjności przeprowadzania postępowania dowodowego co do przyznanych okoliczności faktycznych. Przyznanie jest więc, jak powszechnie się przyjmuje, w zasadzie oświadczeniem wiedzy strony, że twierdzenie faktyczne jej przeciwnika procesowego odpowiada rzeczywistości. Jest ono czynnością procesową jednostronną i nie musi być dla swej skuteczności przyjęte przez stronę przeciwną, gdyż jej adresatem jest organ rozstrzygający. Może ono dotyczyć ściśle określonej okoliczności faktycznej, ale również wszystkich faktów składających się na podstawę faktyczną żądania powództwa – por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 2 sierpnia 2000 r., I PKN 749/99, OSNP 2002, nr 4, poz. 87. Oświadczenie złożone na rozprawie przez pozwaną jest też tożsame z uznaniem powództwa, którym sąd jest związany zgodnie z art. 213§2 k.p.c., mimo, że część roszczenia pozwu oparta była o klauzule abuzywne tak jak wynikające z § 13 umowy roszczenie o kwotę 198 zł. Identyczne zapisy umowne stosowane przez inne podmioty zostały uznane za abuzywne orzeczeniami w sprawach z dnia 20 sierpnia 2012 r. o sygn. akt XVII Amc 1386/11, z dnia 24 września 2012 XVII Amc 1387/11. Kompleksowo orzeczenie zapadło Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15 czerwca 2012 r. XVII Amc 5345/11, którym sąd uznał za niedozwolone i zakazał (...) Bank Spółce Akcyjnej we W. wykorzystywania w § 2 ust. 10 umowy kredytu postanowienia wzorca umowy o treści: "Kredytobiorca zobowiązany będzie do zapłaty na rzecz Banku opłat w wysokości określonej w Tabeli Opłat i Prowizji pożyczki/kredytu (Tabela), które na dzień podpisania umowy wynoszą odpowiednio: wysłanie monitów (wezwań do zapłaty) - 15 PLN, windykacyjne wizyty terenowe - 110 PLN, wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego - 70 PLN oraz opłaty administracyjnej za pozyskanie danych - od 20 do 50 PLN (w zależności od rzeczywistych kosztów)" albowiem uznanie roszczenia opartego o takie klauzule abuzywne nie jest sprzeczne z prawem i nie stanowi obejścia prawa.

Oświadczenie pozwanej jako tożsame z uznaniem powództwa (pozwana się z nim zgodziła) stanowiło podstawę wydanie wyroku i zaopatrzenie go z urzędu w rygor natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt k.p.c.)

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę kosztów składają się: opłata sądowa – 100zł, koszty zastępstwa procesowego – 600 zł. Sąd nie uwzględnił opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, albowiem do pozwu nie dołączono dowodu jej poniesienia.